

Forslag

til

Lov om midlertidige bestemmelser vedrørende påligningen af indkomst- og formueskat til staten m. m.

Fremsat den 24. oktober 1956 af *finansministeren*.

§ 1.

Bestemmelserne i §§ 4—8, §§ 10—12, § 16 og § 24 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning af indkomst- og formueskat til staten vil med de ændringer, der følger af denne lovs bestemmelser, være at bringe til anvendelse ved skatteligningen for skatteåret 1957—58.

§ 2.

I bestemmelsen i § 3 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 indsættes som nyt stykke 1:

„*Stk. 1.* Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten § 3, nr. 2, hjemlede undtagelse fra indkomstskattepligten kan af danske statsborgere, der er ansat ved herværende udenlandske diplomatiske repræsentationer, samt af personer, der uden at være danske statsborgere var fuldt skattepligtige til den danske stat ved deres ansættelse ved en herværende udenlandsk diplomatisk eller konsulær repræsentation, kun gøres gældende med hensyn til den fra vedkommende repræsentation oppebårne lønning. Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten § 11, nr. 1, hjemlede undtagelse fra formueskattepligten kan ikke gøres gældende af fornævnte personer. Finansministeren kan dog i særlige tilfælde tillade, at udenlandske statsborgere, der ved deres ansættelse ved en herværende udenlandsk diplomatisk eller konsulær repræsentation var fuldt skattepligtige til den danske stat, fritages for beskatning i over-

ensstemmelse med bestemmelserne i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 3, nr. 2, og § 11, nr. 1.“

§ 3.

Til § 4, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 tilføjes efter første afsnit som et nyt afsnit:

„Det nævnte fradrag gives også i tilfælde, hvor barnet ved begyndelsen af det kalenderår, i hvilket skatten ansættes, er over 16 år, men under 18 år, såfremt barnet sambeskattes med familieoverhovedet i henhold til derom fremsat begæring, jfr. § 17, stk. 1, sidste afsnit.“

§ 4.

Bestemmelsen i § 5 i lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 affattes således:

„Ved skatteansættelsen for skatteåret 1957—58 af personer, der ved begyndelsen af nævnte skatteår oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære folkepension, invalidepension, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, eller som på nævnte tidspunkt vil være fyldt 65 år, skal der, alt for så vidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de nedenfor angivne maksimalindkomstbeløb, i selve ansættelsen gives et nedslag for nedsat erhvervssevne. Nedslaget beregnes under hensyn til, om den pågældende efter reglerne i statsskattelovens § 8 skal betragtes som forsørger eller ej, med de nedenfor anførte beløb, dog højst med halvdelen af forskellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimal-